

[Udenrigsministeren.]

Jeg tror ikke, der egentlig kan være mere at oplyse om dette Spørgsmaal.

Korsgaard: For det første vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om det Svar har været tilfredsstillende for de paagældende Erhverv. For det andet vil jeg gerne for mit eget Vedkommende sige, at jeg maa paa Forhaand antage, at det Svar er ikke tilfredsstillende. Den højtærede Udenrigsminister kan dog ikke for Alvor ville sammenblande honorære Konsuler, levende ude i Landet, med en officiel dansk Repræsentation. Det er jo to saa højt forskellige Ting, at jeg næsten synes, det kun kan være en daarlig Spøg, naar den højtærede Udenrigsminister vil henvise Erhvervene til at lade deres Interesser varetage af de paagældende. Men jeg spørger altsaa, og her maa naturligvis Erhvervenes Syn paa Sagen for mig være det afgørende: Finder Erhvervene, at denne Repræsentation er tilstrækkelig?

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg tør ikke sige, i hvilket Omfang Erhvervene og de enkelte inden for Erhvervene føler sig tilfredsstillt ved den nuværende Tilstand. Jeg havde det Indtryk ved det Møde, som de paagældende deltog i sammen med Ministrene, at man forstod, at der vanskeligt kunde tænkes nogen anden Ordning end den, der i Øjeblikket bestaar, under den nuværende Situation. Det er mig ikke muligt at se, hvorledes man med almindelige diplomatiske Regler skulde kunne forene dette: at have 2 officielle Repræsentationer i det samme Land. Vi har en officiel Repræsentation i Spanien, og jeg ser ikke ret, hvorledes det skulde være muligt at anbringe en anden officiel Repræsentation hos andre inden for det spanske Riges Omraade, som bekæmper den Regering, over for hvilken vi er repræsenteret.

Dette udelukker ikke, at man kan drøfte ganske bestemte Spørgsmaal. Vi har jo ved Lejlighed haft Anledning til over for den Regering, General Franco staar i Spidsen for, at nedlægge Protest mod de Overgreb, der er foregaaet over for danske Skibe, men deraf følger ingenlunde, at der kan skabes en officiel dansk Repræsentation dernede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Naar den højtærede Udenrigsminister udtaler, at han ikke kan se, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre, at Danmark faktisk var officielt repræsenteret i den af Franco ledede Del af Spanien, altsaa den største Del af Spanien, synes jeg, han kunde spørge, hvordan England bærer sig ad dermed; han kunde vist ogsaa spørge, hvorledes Holland bærer sig ad dermed. De gør det faktisk, og det er det, det for mig kommer an paa. Udenoms-Diplomati-Svøb interesserer mig ikke det fjerneste, og det er det, den højtærede Udenrigsminister efter min Mening hyller sig ind i.

Saaledes som Sagen ligger, maa jeg tro, at den Stilling, som Danmark hidtil har indtaget, ikke er tilfredsstillende for Erhvervene i den tilstedeværende Situation. I øvrigt maa jeg jo sige, at den højtærede Udenrigsministers Udtalelser i al Almindelighed bærer tydeligt Præg af, hvor hans Sympatier er, og naar Sympatier ligger saa fast, som de nu engang gør her, hænder det jo ikke sjældent, at man er utilbøjelig til at handle saa neutralt, som man gerne skulde.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard af mine Udtalelser kan udlede noget om mine Sympatier over for de i Spanien kæmpende Retninger. Jeg har ved mange Lejligheder advaret mod, at vi her i Danmark deler os efter de Modsætninger, der findes inden for et andet Land, og som det ikke er vor Sag at vurdere, og hvis Forudsætninger vi ikke altid har tilstrækkeligt Kendskab til for at kunne tage Stilling til dem. For Regeringen som saadan kan der i hvert Tilfælde ikke være Tale om at indlade sig paa en saadan Vurdering.

Derimod maa vi vurdere den rent faktisk foreliggende diplomatiske Situation mellem os og Spanien. Der sidder i Barcelona en Regering, som er den Regering, der repræsenterer og har repræsenteret Spanien officielt over for Danmark, og som har en Repræsentant i København paa samme Maade, som den har Repræsentanter under tilsvarende Former i de andre nordiske Hovedstæder, og vi kan ikke paa en Gang sætte os i officiel Forbindelse med to forskellige Regeringer i et Land. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem har faaet det Indtryk, at dette er Tilfældet for Englands og Hollands Vedkommende. Ingen af disse Lande har udnævnt, mig bekendt, nogen Gesandt eller tilsvarende